

Sygn. akt IIK 492/13

1 Ds. 37/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 maja 2013r

Sąd Rejonowy w Głogowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kujawińska

Protokolant: Patrycja Czarkowska

w obecności ---- Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Głogowie

po rozpoznaniu dnia 07 maja 2013r sprawy:

A. K. (K.)

urodz. (...) we W.

syna S. i H. zd. S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 01 marca 2013r. na trasie N.-B.gm. G.kierował samochodem osobowym marki (...), o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości i mając w wydychanym przez siebie powietrzu w I badaniu 1,52 mg/l alkoholu, w II badaniu 1,57 mg/l alkoholu,

tj. o p-stwo z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego **A. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1 kk i art. 35§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 43§1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniach 01 marca 2013 roku i 02 marca 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności,

IV. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01 marca 2013 roku do dnia 07 maja 2013 roku,

V. na podstawie art. 49 § 2 kk w związku z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej Sądu Rejonowego w Głogowie – Bank (...),

VI. na podstawie art. 627 kpk i z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych i wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty.

III.Sygn. akt II K 492/13

V.Uzasadnienie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

A. K.mieszka we wsi B.gm. N.. natomiast pracuje w piekarni w N.. W dniu 1 marca 2013 roku około godziny 17.30 wyjechał z domu swoim samochodem marki V.nr rej. (...)z zamiarem udania się do pracy ,do piekarni . Zanim dojechał do pracy wstąpił do znajomego , u którego wypił alkohol w postaci wódki . Około godziny 20.00 postanowił wrócić do domu. W drodze powrotnej stracił panowanie nad pojazdem i wjechał l do roku. Po kolizji został przewieziony do szpitala w G., gdzie funkcjonariusze KPP w G.zbadali jego stan trzeźwości . Wynik użycia probierza trzeźwości to 1, 52 mg/l i 1, 57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k- 9-10,29-29v

notatka urzędowa k- 1

protokół użycia alkometru k- 2

protokół zatrzymania osoby k- 4

Oskarżony **A. K.** ma lat 41. Jest stałym mieszkańcem wsi B.. Obecnie pracuje w piekarni w N.i jego miesięczne dochody wynoszą około 1400 złotych. Jest żonaty i na utrzymaniu posiada żonę i dwoje dzieci . W przeszłości nie był karany sądownie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k- 9,29

karta karna k- 18

Oskarżony **A. K.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . W postępowaniu przygotowawczym złożył obszernie wyjaśnienia odnośnie okoliczności zdarzenia i swojego stanu nietrzeźwości .Na rozprawie podtrzymał w całości wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k-9-10.29-29v

5.3. Sąd zważył co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności sprawy i wina oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na obszernych i nie budzących żadnych wątpliwości wyjaśnieniach oskarżonego, który nie kwestionował faktu popełnienia zarzucanego mu występku .W zakresie stanu nietrzeźwości oskarżonego Sąd oparł się na wynikach użycia wobec oskarżonego probierza trzeźwości .

Reasumując, na podstawie wyżej omówionych dowodów Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu albowiem oskarżony swoim umyślnym zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art.178a&1 kk. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że to oskarżony w dniu 1 marca 2013 roku na drodze relacji N. – B. kierował samochodem osobowym będąc w stanie nietrzeźwości. Za przypisany mu czyn na podstawie art.178a&1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej i kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym. Zdaniem Sądu wymiar kary jest odpowiednio dolegliwy do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz okoliczności podmiotowych i przedmiotowych czynu. Wymierzając karę z jednej strony Sąd miał na uwadze w szczególności stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili zdarzenia ale i nie stracił z pola widzenia również takich okoliczności jak pora popełnienia występku, natężenie ruchu na drodze, którą poruszał się oskarżony. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara spełni cele kary w zakresie jej indywidualnego i społecznego oddziaływania, jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i odpowiada poczuciu sprawiedliwości. Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny a mianowicie na podstawie art. 42&2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Określając czas trwania tego środka karnego Sąd miał na uwadze w szczególności dotychczasowe zachowanie oskarżonego jako uczestnika ruchu drogowego – uprzednio nie karanego za podobne występkę. Jako dodatkową dolegliwość związaną z popełnionym występkiem Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 49&2 kk świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych

Pozostałe orzeczenia znajdują uzasadnienie w przepisach powołanych w wyroku.